

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XIV. Statuisse se cum quibusdam amicis in communi vivere, verum id consilium conjugais vitæ causa, dissipatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

V S V S.

1. *Dissipat Dominus non solum consilia principum, Pl. 32, 10, & cogitationes populorum, verum & parentum ac propinquorum. Consilium autem illius manet in aeternum, quo Electis suis certa media ad salutem præordinavit. Qua in re S. Monica quoque, etsi animo bono, erravit: filium conjugio destinans, quem Deus sublimiori statui præparabat.*
2. *Inter alia signa, quibus veræ revelationes à falsis discernuntur, præcipuum est, interna inspiratio, qua certior fit anima, utrum ex Deo sit aliquid, an ex Diabolo. Et hic est ille sapor, quem S. Monica explicare non poterat, ut observat Gerson, qui plura indicia affert, & alibi revelationes ad similitudinem monetæ aureæ quinque indiciis dijudicandas censet. I. Pondere, II. Flexibilitate, III. Durabilitate, IV. Configuratione, V. Colore. Ponderus revelationi dat humilitas, discretio flexibilitatem, patientia durabilitatem, veritas configurationem, caritas colorem, qui visioni Monicæ de matrimonio filii sane defuit, nam humanum & carnalem Spiritum sapiebat.*

De probat.
spirit. De
disting.
ver. à fals.
vision.

CAP. XIV.

Statuisse se cum quibusdam amicis in communi vivere, verum id consilium conjugalis vitæ causa, dissipatum.

1. **E**T multi amici agitaveramus animo, & colloquentes ac detestantes turbulentas humanæ vitæ molestias, pene jam firmaveramus remoti à turbis ociose vivere: id otium sic moliti, ut si quid habere possemus, conferremus in medium, unamque rem familiarem conflaremus ex omnibus; ut per amicitiae sinceritatem, non esset aliud hujus, & aliud illius; sed quod ex cunctis

ctis fieret unum, & universum singulorum esset, & omnia omnium: cum videremur nobis esse posse decem ferme homines in eadem societate, essentque inter nos prædites, a Romanianus maxime communiceps noster, quem tunc graves æstus negotiorum suorum ad comitatum attraxerant, ab ineunte ætate mihi familiarissimus. Qui maxime instabat huic rei, & magnam in suadendo habebat auctoritatem, quod ampla res ejus multum cæteris anteibat.

2. Et placuerat nobis, ut bini annui, tanquam magistratus, omnia necessaria curarent, cæteris quietis. Sed posteaquam cœpit cogitari, utrum hoc mulierculæ sinerent, quas & alii nostrum jam habebant, & nos habere volebamus: totum illud placitum, quod bene formabamus, dissiluit in manibus, atque confractum, & abjectum est. Inde ad suspiria, & gemitus, & gressus ad sequendas latas & tritas vias seculi, quoniam multæ cogitationes erant in corde nostro,

Psal. 32. 11. *consilium autem tuum manet in æternum.* Ex quo consilio deridebas nostra, & tua præparabas: nobis daturus escam in opportunitate, & aperturus manum tuam, atque impleturus animas nostras benedictione.

Psal. 144. 16.

N O T Æ.

a *Romanianus communiceps noster*) ad quem scripsit libros tres *Contra Academicos*, item lib. *de vera religione*. Ejus egregias dotes commemorat initio libr. I, & 2. *contra Academicos*, ubi ad veram Sapientiam sectandam eum ardentem cohortatur, & studiorum suorum Mecænatem prædicat. Tu me adolescentulum, ait, pauperem, ad peregrina studia pergentem, & domo, & sumptu, & quod plus est, animo excepisti, &c.

l. 2. c. 2.

V S V S.

V S V S.

Multum conducit ad veræ Sapientiæ studium rei familiaris & uxoriæ abdicatio. Expertus est hoc S. D. cum suis, cum quibus in vitam communem conspirasset, nisi Feminae intercessissent. Vere dixit S. Paulus, *qui autem cum uxore est, sollicitus est, qua sunt mundi, quomodo placeat uxori (quomodo procuret rem familiarem) & divisus est.* 1. Cor. 3.
32.

C A P. XV.

Loco concubinae discedentis, ex qua filium suscepserat, aliam urgente libidine se procurasse.

I. **I**Nterea peccata mea multiplicabantur: & avulsa à latere meo, tanquam impedimento conjugii, cum qua cubare solitus eram, cor ubi adhærebat, concisum & vulneratum mihi erat, & trahebat sanguinem. Et illa in Africam redierat, vovens tibi alium se virum nescituram, relicto apud me a naturali ex illa filio meo. At ego infelix, nec feminae imitator, dilationis impatientis, tanquam post biennium accepturus eam, quam petebam; quia non amator conjugii, sed libidinis servus eram, procuravi aliam, non utique conjugem: qua tanquam sustentaretur & perduceretur, vel integer vel auctior morbus animæ meæ, satellitio perdurantis consuetudinis in regnum uxorium. Nec sanabatur vulnus illud meum, quod prioris præcisione factum fuerat; sed post fervorem doloremque acerrimum putrescebat, & quasi frigidius, sed desperatius dolebat.

K

N O.